

Արքայան պարսպ մը կը համարէին մեզ նաև՝
խաբէր յատուկ պաշտպանուց և աղջամբը բա-
նարացի տո ողջու թիւն և աղջի աղջի երջանկու-
թիւններ բարեմող թեւայո աւ թիւս քանդի ա-
նոյ միւհանձնական օժանդակու թիւամբը միւնը
քայլոր հաստատուն մնարով (քարաթիւն) լըւայոն
1347 տուա յոն ույ տար իմենց , նոր աստղարեդ մը
բացուելով իւր առջին բոս կարի ջանալ , աշխա-
ղել յարասեալ թիւամբ՝ հայերունեան ժաբակոյ սց
նստ մնախուն , բարցախուն և քաղցրախուն յառա-
կող թիւ թիւանը օգնութիւն բխարու համար :

Այսպէս ծնեալս յարգելի պարտն Սրբիցդ Կաթաւն
գինւորսն ցի : ամուսն Չին զարգնական շաքենաւ
ամ հասաւ : Իրկիր Պարիշէն գալաւ, եւ նոյն օրը
չորտնակեց իւր Տանապարհորդ աւելի նը Կաթաւն
գինւորսն երբեքաւ համար :

Այնպէս զիտմանուն տրեւել երեսուսուորքը , մէ-
ծաւորաւի . Ճէ զայիլիւնն Սկըտիւն Մկրտչին աղղա-
վիտեան չորհիւ քիւ տնոր առաւտաճեւն ծախել
քիւ քիւ թէ հինգ . տարիի չափ Վարդիկ մնալով՝ երկ-
րագործս թեւան արհեստը և անոր վերաբերեալ
սնտղան զիտու թիւննիցը սորված է և երեւելի
խորճաբեւոտց տաջիւն ընդհանուր հարցաբնու-
թիւնէր բլրալն և պալլ՝ արեւոտ որ վերախմաննէր
պաւեր է անոր , երկրագործու թեւան պատուա-
լան արհեստը կտաարեւրալէս ձեւք բերած ըւ-
րալն համար :

Լեւորդ Կըհամարիմը որինտու որ դտու Թիւհնեւ
 քնէ առաւմուր յիշեալ զսեմամուր Թիւհիւն աւ
 Թիւհնեմախան ե տղայտիրախան առաւառնեւ եւ
 Թեանը վրայ • բռնիւ աշտիւի հայրեւտաբրախան
 Թիւհարհիկ դործ մը ինքնին Թարծարաւայն կը բա
 արէ անոր սրժանտու որ գտին տոնիւր •

Այսինքն ան յարգի պարտն Պօղոսը Կոստանդնու-
պոլիսէն քանի մը տարիէ ՚ի վեր Կրօնաւթա գլա-
մաւորի, այն տէրի մեքանիստ հայրենաւոր յար-

Հոգի տանն ամենայն տարանջամակն՝ ի յիշեալ
 ամեն բնականոցի առանց քրեհ՝ միշտի իւր մեհն
 իւր իմ՝ մօրս աղագինն Սուգպինն եւ իւր կառավար
 թաթեհումն պահէ ոցէ յիշեալ Վննոյն նոյն խաղ
 իցն։ Վոյց եթէ տարանայնա թիւն պատահեցի
 մինն եւ կամ միւսն չկապիցն միմեանց մօտ մնալի
 յայնեամ իմ կառավարապալքն յիմ ստող իցն երեւ
 ճաղիւր ուսմիկ պոյ առցեն յիշեալ Սուգպինն եւ
 վարձաթի տաւալ ի Սուգպինն հանցեն զնա ի
 ասնէն։ Իսկ Վննայն մնալոց ի տանն՝ մի եւ նոյն
 կրեւան եւ միւս ուսմիկ պոյ ամառական խաղմին
 բաց չուրիցի կարողութիւնն փաճառել։ Գրաւ
 զնիւր եւ կամ շնորհն լուսեք դռանն եւ կամ ի
 տան տարանջամիցն հատոր ինչ։ Սուսի յետ մե
 անկոյ յիշեալ Վննային, իմ՝ կառավարապալքն
 ցիւրն յիշեալ ամենայն տարանջամն եւ կամ այլ պո
 թիւ կոյր դասնիցեն յիշեալ Վննային՝ փաճառել
 ցեն։ Իւր գտցի յիշեալ Սուգպինն մինչեւ յմահ
 մեշեալ Վննային մնացեալ իցէ ի տանն իմ՝ բնոյ
 կառավարութեամբ Վննային, յետ մեռանկոյ Վն
 նային, զկրն յիշեալ երեւ հարկուր ուսմիկ օրէն
 միմեանքի քրեհիցն ստցեն եւ հանցեն զնա ի
 ասնէն։ Տունն քրեհով տալեն, տան քրեհն, եւ
 ասն տարանջամի եւ կամ միւս այլ ինչ կրաց ծախ
 օր մտղալն եւս մերն յիշեալ իմ անկրիւ քրեհի
 խաւրն բամանեային համեմատ իմ ի նկրպ

դէլէսայ նպատակի քը բարեկարգ տարտան մը հատ
տատուր է նշին մաթրաբաղլաքին մէջ՝ նոր և տղի
տղի պատաստիան դիրքը ձաւլիւմ: Այս տարտ
լանին երախայլին, որ Վանլարան աղլիկի անտամբ
գրքչի մին է, որուն տիպը բոտ բաւաւանին պայ
ծաւ և մարտը երկիցաւ մեզ, համգտ ջեալ փոխմա
կիպլ Պաղա պէյին նուիրած է սպաղլիլը ի նշան
երախտաղ խաւմէտան:

[illegible]

—Հանկարկ է մի պճանուշանեւ լի պատիւ Լուսաւոր
այ Լուսաւորան , որուն պատիւը բնականապէս բռ-
նու աղիւս կը վերադառնայ , իմէ Պէրլմէն Համալսա-
րանը , և Հայկէի Համալսարանը նմանապէս Պրէս-
լանի որեւեթան լեզուաց յօրժապէտը մէյնի
օրինակի համար ստորագրուեցան մեր օրագրին :
—Այս մասունքը երկուստաւոր ին մէկը իմացից մեզմէ
բնաւորիս միջոցաւ ծանուցանել , իմէ Կաթմէլի
պէտեմբերի հանի բուկը , որ էր “Շէրմակ դաշտի
ոս սե . հընտիկ , ձեւքով յանէ լեզուով հընձե”
Երբք կընշանակէ :

— Կզմիրաւ Վաղդիայ ընդ համաւ ք հիւստոս մտիւ
Կիւնք՝ ընկերաւ թեա՛մք իւր ընտանեացը ահաւս
Չին հատու մեր բաղորդը գաղկիական շագենաւով
և քանի մը ժամէն ետքը ինքը միայն ճամբայ ե
րաւ նայն շագենաւով Կրտսանդնաւսդիտ երթալու:

(3) Պէրլընը՝ Բարսիսի խնայող արմիքաւ թաղարմէն է և իսկ
 հաղթէ և Պրեպաւ, և անհետեւ ինքն տէրս թէնի զխաւար է
 ծայրէնայ թաղարմէնի եւ և

զրեալ պատու իրանիւն Վրդ՝ դարձեալ էս փան
յիշեալ Վնային և Ստաւրոփրեմ, զի ի
վերն յիշեալ ուցա խորջին և ալին՝ անխափան և
անպատճառ առջին և Վանայի՝ բողոս մ'ամբ ևն
յարեհեալն ազատաւորք ևն ասնա իմ, և մանու
ւանդ մինչ Վրիտանիականն հաւատալ ինկարն Վ
տանն իմ, զիսն որոյ առաւել հարկէ գնաս ինա
միս —

Ի. հասար. Արքեպ. պատու. Երս. յայտնեմ՝ Կառկա
կարացն իմոյ. զի իմ՝ սաննայն կրկն, այսինքն
վեշն վեշալ անեքն՝ այլն, քորո ներկայ ունիմ
և կամ զորս տրուհէսե ոտոցայց արտոցաւածով
այսինքն վիճի մահուանն իմ՝ ամենայն որ ինչ կրկն
դ տանկցին ինձ՝ ի վերայ արխարհիմ՝ զոյն սաննայն
միանգամայն ահա՛ ի կենդանութենան իմաւ
դըսվա հաստատեցի ի ժողովութիւն ներքոյ
յառկողեալ անդեւոյն որպէս աւ. իմ՝ սաննայն
կրկն սասն և վեց բաժին և կամ՝ մասն համարե
լով, ի նոյն տասն և վեց մասնիցն՝ աթիւն մասն
վսիմ՝ որարի և կառարեցապէս հասաւ Արք. դա
ւաւառն Արքեպիսկոպեանու քաղաքի Հայոց բարե
կարգութեանց. Այսինքն՝ երկու մասն զորս
տանցն, երկու մասն ալ բառանային, երկու մասն
հիւանդանոցին, և երկու մասն սրբոյ տանն, աւ
ի միալ ոմոք ի նստա ինձ՝ յիշատակ ի քաւութիւն
մեզայց՝ և ի միւլիմարութիւն ազգին մեզ աւ. Այսինքն

Յիշեալ պաշտօնաւարը գրեթէ 15 օրէն և օրը
տխրի վերադառնայ իւր պաշտօնը վարելու համար
— Քաղաքի բարեգոյն թ հաւաքաւարէ վերամտայ
Երբեք Մասիս պէք ժարդասիրական ոգւով
անդադար խնամք կրտսնի հասարակութեան ու
դորու թեանը և սարահամար թեանի վրայ և բա
ղարական ժողովին (շաբա) գործակցութեամբ
ամէն կերպ հնարաւոր բարեկարգութիւնները ի
գործ դնելու ջանք կրին և Երգան շարժու Երբեք
Սոսնա թեան շնորհիւ բանիարեղինաց և մայր ա
լարի և աւրիշ գոնապոյն ուսանելի վերաբերեալ
բաներու համար յատուկ օրինաւոր գիններ որս
շահեցան և որպէսզի աղքատ հասարակութիւնը
կարող ըլլայ դիտարկեալ և աման դնով ճա
րելու իրեն օրական սպասարար և

Նորին Առնաճառն արքայապետական և
բարեխնամ վարձաճիւղ անշուշտ մեծ գովու լծեան
և երախտոց խոտճեան արժանի է ։

— Այսօրիմալ բը Քննական Դիւթիւ, | Զքո Բը | Տի՛րան Կու
գրին ԶԶեկորդէ Թուռն մէջ Հեծեւեալ յոյ աւածը
կրկորդ տարւի :

«Քիչ արեւելե ծանուցիլը թէ՛ Մարտի-Թեան
բարձրագոյն տառանկին սնդամ՝ Սուքուտար պէյը՝
Երասմուհնուպուրոյ մարտական վերահսու-
նուանէցու, այսու ամենայնիւ հասարակօրէն կը
կարծուի, թէ Մարտար պէյին առջի պաշտօնը
ուրիշներ տրուելու է, քանզի նոր ընկերութիւն
մը, (որուն մասնակից են տէրութեան քանի՛ մը
պետար պաշտօնատարներ, և որուն վերահս-
չութիւնը հայազգի սեպանա որոց ընկերութեան
երկու անդամոց՝ օյսիքն մեծագոտիւ Ճեղլի-
քեան Վիլիոյն Բիլլիքին և Մարտու Բիլլիքին
յանձնուած է) ծախու առաւ Կրասմուհնուպուրոյ
և Իլմիլու մոքար 1842 մարտի 1էն սկսելով, Ուստի
խիտ հուանակամ է, թէ տնի ժամանակը, որ

մնացիւոյն յաւիթն մտաւոյց վեց մասն թողումբով
մնալ վասն Կալիւթա քաղաքիս Կօրու աթիւիւրէն Հ
տի բանսարկելոյն, այդմբն, ժաբբ Ծ յի բանսար
կելոյն Ալու երկու մասն թողումբով մնալ վասն
Կալիւթա եկող Հոյսոյ ազգ դարբնականացն, ոյ
մինքն Հարստան աշխարհիցն մեր ազգ դարբնա
կան տղ բոստ բիւռակագոր մարդ իմոյն՝ որք եկե
ցեն ստաւ Արաքէս վերն գրեցի թէ իմ ստաղն
տանն և վեց սամ խակարի, ահա ոյս երեք տեղ
եոյց բովինն եղև ստանալեց ոսմ Արաքէս վերն
սամ արտրած լցն յայտնիտ ՝ Արդ ստանոր վերն
յիշեալ ստանալք ըսցիցն, և նոյս կողմանէ ահա
եղեալ վեքիկներիցն՝ որք իմ կտակորստարք Կե
բայ լինին, ՚ի նոցանէ ևս խնդրում եմ և պա
ռիրում եմ նոցա՝ որ մեռապէս հաւատարմութե
հետեւող եղիցին աների մարտմաթին և քրնհով
տալոյն, որ մի գուցէ տնտրամաթիւ գտտարի
մնալով տներն բանդ վին, և ազք տարն ՚ի միսիթա
բաւիէնէ դիւսին : Արեւմն Կատու իրումբով, զի
իմ կտակորստարքն այսպիսի հաւատարմութե
զաջողութեամբ յամենայն տարեւոյ դեկտեմբեր
ամսունն, իմ ստաղի նոյն տարէն և եկամանն ջրմայ
արապցեն, և ջամեզամ մոպրաղցն նախ իւր
եանք՝ քի հարիւրին հինգ իւրեանց հախալ վե
սաւցեն, յեաւ այնորիկ ևս տների մարտմաթի
խաղնիս և վերն յիշեալ երեւոսն և մին ռուփի ոս

